UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

G ante E

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

vel ſole multo tepefacta. Ouid. Sed gelidum boꝛeam egeli-
dumqꝫ notum: vbi gelido egelidum oppoſuit.
Gelima. galimę. pe. coꝛ. faſciculus manibus genibus ligatis. ge
limatum vͦo multitudo meta dicitur.
Gemma. oculus vitis quē pꝛimo emittit. Uirg. Turgēt in pal-
mite gēmę. Ad huius gēmę ſimilitudine gēma lapillus vo-
catur: quãuis generale nomen ſit compꝛehendens pꝛopꝛię q̄
cunqꝫ nec oblonga nec perfoꝛata. Auguſt. in dialec. Simili-
ter oꝛnamentoꝛum diuerſos lapides compendioſe vocauit
gemmas. Huius diminutiuum eſt gemmula: bigemmis: tri
gemmis: deriuatiua ſunt de quibus alibi.
Gemmare eſt gemmas in arboꝛibus emittere. Colu. Cum pꝛi-
mū vites incipiunt gemmare.
Gemmaſcęre. in gemmas effici. Ply. Atqꝫ vt gemmaſcere in-
cipient ligetur calamus.
Gēmatus. gēmata. gēmatū. quod eſt gemmis oꝛnatum.
Gemo. gemis gemui. gemitū. vñ gemitus q̄ eſt pectoꝛis cū ꝑ an
guſtia in ſonū ꝓrumpit. vñ iumenta ꝛ inaĩata cū nimis onu
ſta ſūt gemere dñr. Uirg. Gemit ſub pōdere cimba: grę cum
tñ eſt γεμω. i. plenus ſum foꝛſan ab eo qͦ ſequit᷑: vt vide-
mus alternari ab ſcriptoꝛibus: ſꝫ in alia ēt ſignificatōe γεμι
ξω ſigt enim impleo ĩples. Qñqꝫ tñ gemere tñ ponit᷑ pꝛo fle-
re: ꝛ qñqꝫ pꝛo canere de his ſolū auibus quę flebilē cantū ha
bent: vt Turtur ꝛ colūba. Uirgil. Nec gemere aeria ceſſabit
turtur ab vlmo. Hinc ſit Jngemo: de quo infra: ſꝫ talia pꝛoſi
ciſcant᷑ ab methaphoꝛis quibuſdã: q̄bus grę ci pleni ſunt.
Gemurſa turbeculum ſub minimo pedis digito: ꝙ gemere fa-
ciat eum qui id gerit inquit. Feſtus. Plynius ob litteratum
id ꝛ nomen ꝛ malum ait.
Gemini ꝓpꝛie dñr duo. Uirg. lib. vj. Sūt geminę ſomni poꝛtę.
Nã ſi tres ſūt tergemini dñr: ſi q̄ttuoꝛ: q̄tergemini. Col. li. iiij
Albanas ę q̄tię familię trigeminoꝝ mr̄es: qñqꝫ gemini dñr
qui vno partu naſcunt᷑ ēt ſi tres vel q̄ttuoꝛ vel plures naſce
rent᷑: qñqꝫ geminus ꝓ ſili ponit᷑. Pacu. par foꝛtitudo: gemi-
na ꝯfidentia. Et gemini cęleſte ſignū qͦ Caſtoꝛ ꝛ pollux cō-
ſtituunt. Uar. li. ij. de re ruſ. geminos ĩtelligit apollinē ꝛ her
culē. De q̄bus Sene. Jn magna tēpeſtate apparent q̄ſi ſtelle
cęlo inſidentes adiuuariqꝫ ſi tunc periclitãtes exiſtimãt pol-
lucis ꝛ caſtoꝛis numina. A Columella dꝛ geminuꝫ aſtrū qͦ
xiiij. kalēdas Junij ſol ingredit᷑. A Geminus ſit compoſituꝫ
Cogeminus q̄ cū aliquo natus eſt. Aug. in ps̄. Phares ꝯge-
mino ſuo p̄latus eſt. Sꝫ poſtea q̄ꝫ de ꝯſtellatione geminoꝛū
tetigimus dicimus totū zodiacū in. ccclx. gradus diuidi: rur
ſuſqꝫ ſubdiuidi in. xij. ſigna: q̄ ab aſtronomis ēt domus dñr:
eſt Aries Taurus Gemini Cancer Leo Uirgo Libꝛa Scoꝛ
pius Sagittarius Capꝛicoꝛnus Aquarius ꝛ Piſces: quę re
giones cęloꝝ hñt denominationē ab aliquo aĩali ꝑꝑ pꝛopoꝛ
tionē ꝛ quandã ꝯuenientiaꝫ Aries eſt domus Martis nati
ſub tali ſigno aſcendēte ſūt inclinati ad militiã: ꝛ rixoſi: diui
teſqꝫ: ꝛ de lanificio ſe intromittētes: facit ēt capillos criſpos:
ꝛ in negocijs ſuis agiles: ꝛ expediti: loquoꝛ enĩ quãtū de nã
eſt ipſius ſigni: nã aliud eſſet ſcd̄m ſitū ꝛ aſpectū planetaruꝫ.
Taurus aūt facit nato collū groſſuꝫ: ꝛ qꝛ eſt ſignū vl̕ domus
veneris: iō erit natus mulieribus deditus: ꝛ agriculturę: ſed
tardus in negocioꝝ ꝛ reꝝ ſuaꝝ expeditione geminoꝝ ſignuꝫ
eſt mercurij: natus ſub tali aſcendente erit deditus lr̄is ꝛ vi
ris illuſtribus vel pꝛincipibus: ꝛ totus affabilis: ꝛ ſemꝑ cum
ſocietate alicuius erit pulcher. Cancer facit natū longū coꝛ-
pus habentē: ꝛ bꝛeuibus cruribus: linguã non ſatis expedi-
tam: ꝛ q̄ aliqñ in ſtatu ſuo augeat᷑: aliqñ vͦo depꝛimatur: mo
do ante pꝛoficiet: mō retrocedat ꝛ labꝛo alterum maius: erit
tñ foꝛtunę cito mutabilis: ꝛ agilis in rebus peragendis. Leo
facit hoĩ nato ſub tali ſigno crura retoꝛta habente vel ſigna
tum in crure ꝛ q̄ tardus ſit ad ꝓſperitatē habendã tñ inclina
bitur eſſe curialis ꝛ habebit amicitiaꝫ dñoꝝ: erit iuſtus pius
ꝛ habebit nobilē aĩum: ſed inuidi eum ſemꝑ agitabunt: vir-
go facit hoĩem ſterileꝫ qui naſcetur oꝛiente tali ſigno: erit tñ
pulcher: ꝛ humanus: ꝛ doctus: ꝛ qui amicitiã habebit pꝛin-
cipū. Libꝛa facit natum iuſtū ꝛ humanū: ꝛ qui a ꝓditoꝛibus
patietur multa ꝑicula. Scoꝛpius ſignū Martis: qui habue-
rit tale aſcendens erit ꝓditoꝛ: niſi alicuius planetaꝝ vel iouis
vel Ueneris benignitate minuat᷑ talis malitia: vel faciet ho
mines in iudicio dãnari: ſꝫ ſi Mars fuerit in eo ſigno aſcen-
dente dabit diuitias multas: vel hęreditatē: vel militiaꝫ: vel
accuſatoꝛ erit. Sagittarius facit natum pugnacē humanuꝫ
tenuem: ꝛ affabilem: ꝛ qui equis delectet᷑. Capꝛicoꝛnus facit
natū ſub tali ſigno eſſe doctū. Quis non miraret᷑: pꝛęſertim
in mathematicis facit ēt ĩ ęffeminatū. Aquarius vͦo facit na-
tum benignū: ꝛ clementē. Piſciū ſignū facit natum mercato
rem per maria: vel rerū liquidaꝝ olei vel vini ꝛ taliū rerum
ꝛ qui linguã expeditã non habeat: ſed balbus ſit. Sed vnuꝫ
admonemus vt q̄libet habitet vꝛbes ędificatas ſub ſuo aſcē
dente: vt diues ſit: ꝛ plurimū gratus: q̄cunqꝫ enĩ ſignū oppo
ſitū habitauerit. i. vꝛbem ędificatam ſub ſigno oppoſito: ſꝑ
anxius: erit pauper: odio oĩbus ꝛ infoꝛtunatus: iō pꝛouerbiū
eſt vulgariū q̄ mutat locū mutat foꝛtunã: qm̄ quandoqꝫ va-
dit ad loca ſui aſcendētis: vbi bñ agit ꝛ pꝛoſperatur. Home.
ãt in hymnis. κα ϛορα και πολυδευκεα εισεο μοι-
σα λιγει ατηνδαριδας οι ζηνος ολυμπιου εξεγο
ριοντο τασυπο ταυβεταυ κορυφης τεκε. ποτνια
λιδη υποδμηθεισα κελαινεφει κρονιωνι.
Gemellus diminutiuum. Uirgilius. Modo namqꝫ gemellos
ſpem gregis ab ſilice in nuda conixa reliquit: gemellę vites
a Columella dictę ſunt ab vuis ſemper geminis. Nam du-
plices vuas vt inquit Col. exigunt.
Gemino. geminas. pe. coꝛ. duplico. Cuius cōpoſita ſunt Cōge-
mino. Plau. in Amb. Nūc ſi patera paterã peperit: oēs ꝯge-
minauimus. Jngemino intus duplico. Uirg. lib. j. geo. Tum
liq̄das coꝛui ꝓſſo ter gutture voces aut quater ingeminant.
Gemonię ſcalę dicebant᷑ ad q̄s coꝛpoꝛa dãnatoꝝ tracta ꝑcipita
bant᷑. Coꝛ. Tacitus. Tūc ꝯfoſſum collaceratūqꝫ ꝛ abſciſſo ca
pite truncū coꝛpꝰ ſabini in gemonias trahūt. Ply. li. viij. ſcri
bi canē a coꝛꝑe ſerui nō receſſiſſe abiecto ĩ gradibꝰ gemonijs
Gena: ę vulgo palpebꝛa dꝛ: hoc eſt mēbꝛana q̄ ſuperius ĩferiuſ-
qꝫ tegit oculū. Teren. Hodie nō cōpꝛeſſi genã genę. Ply. Aq̄
tilia doꝛmire exiſtimant non oculoꝝ argumento: quia nō hꝫ
genas: ſed ipſa quiete placita ſeu ſopoꝛata. Extremus habi-
tus Cilium dꝛ: vñ ſupercilia in quibus eſt aĩ pars. Nam ex
his negamus ꝛ annuimus. Hę genę pilos habent in moduꝫ
valli: quos a palpitando palpebꝛas appellarūt. Genę ēt dñr
partes illę a cilicio ad vniuerſam partem illam oculis ſubie
ctam quę barba veſtit᷑: quas radi in fęminis. xij. tabularum
interdicto antiq̄ vetuerūt pudoꝛis ſedes eſſe arbitrati: ꝙ ibi
maxĩe oñdat᷑ ruboꝛ. Dictę genę ꝙ in his pili gignãt᷑. Uirg.
Tū mihi ꝓma genas veſtibat floꝛę iuuētus. Apul. in magia.
purpuris ĩfectas genas: ꝛ oculos illiſos illices. Hęc quoniaꝫ
in mali ſpēm factę ſunt rotundę: dictę ſunt etiam male.
Genauius. uia. uium. idem qͦ guloſus. ſa. ſum. Uar. Hę nouiſ
ſimę in tricliniū genauiū introierūt e culina ꝓpter faſtidium
Genus a gręco γενος. pꝛopꝛie pꝛincipiū vniuſcuiuſqꝫ gñatio-
nis vel ab eo qui genuit: vel a loco in quo genitus eſt vt ho-
reſtes a Tantalo ducit genus. Et plato gñe athenienſis eſt:
patria enim gñationis vniuſcuiuſqꝫ pꝛincipiū eſt queãdmo
dū parentes. Hinc ꝑ tranſlationē genus etiã vocamus mul
titudinē aliquoꝝ ad vnū aliq̄d ꝛ ad ſe inuicē quodãmodo ſe
habētiū: vt romanoꝝ genus dicimus qͦ ad Romulū refert᷑
ꝛ cognationeꝫ inter ſe habet per quã a cęteris diſtinguitur.
Hinc rurſus appellat᷑ genus cui ſupponit᷑ ſpecies ꝛ pꝛędica
tur de pluribus differentibus ſpecie: ꝙ q̄ſi pꝛincipiū ſit: oĩuꝫ
quę ſub ipſo ſunt ſpecierū. Jtem genus dicitur q̄cquid eſt ꝑ
quod alicuius rei qualitas indicat᷑: vnde genus moꝛtis: ge-
nus vitę: genus pęnę: genus marmoꝛis: genus coloꝛis: ꝛ hu-
iuſmodi. Sene. Summū genus infęlicitatis miſero eſt fuiſ-
ſe aliqñ fęlicem. Uirg. Qͦ genus hoc hoĩum: quę ve hunc
tam barbara moꝛē ꝑmittit patria: Nōnunq̄ꝫ ſumit᷑ pꝛo ac-
cidente partiū oꝛonis: vt cū dicimus: aĩal eſt gñis neutri. Et
eſt ſciendū ꝙ licet genus ſit tertię declinationis in cōpoſitio
ne tamē qñqꝫ ſit ſcd̄ę ꝛ adiectiuū: vt alienigenꝰ: alienigena:

alienigenum. Multigenus: multigena: multigenũ. Ply. li. x. Mlta hec ⁊ multigena terreſtriũ volucrũq; vita. Dicimus quoq; id genus pro eius gñis: vt multa ſũt id genus mõſtra qȯ eſt fere ſilia ⁊ eiuſdem generis monſtra.

Generoſus: gñoſa: gñoſum: qȯ eſt nobile ⁊ ex pręclaro genere. Uirg. lib. j. geor. Continuo pecoris gñoſi pullus in aruis audet ⁊ ignoto ſeſe cõmittere ponto. Cic. in Lęl. Humilẽ ſane relinquũt ⁊ minime gñoſum vt ita dicã ortum amicitię: quã ex inopia atq; ĩdigentia natã volũt. Interdũ dr. Forte. Cic. li. iij. offi. Cũq; de ĩperio certatũ eẽt cũ rege gñoſo atq; potẽti Et gñoſum dr qȯ gñarare facit: ſeu pducit. Col. li. iiij. Atq; vbi multa inuitabũt regiõis cõmoda: vt nobilem vitẽ ɔſeramus: gñoſaʒ reqremus. Jdẽ li. iij. Uitẽ maxĩe ppl's alit: ⁊ poſtea vlmus quã latinam vocant ruſtici gñoſiſſima eſt. Hinc gñoſitas nobilitas ⁊ q̃ſi pro ducibilitas. Jdẽ in eodẽ. Qui vineã vel arbuſtũ ɔſtituere volet ſeminaria prius facere dʒ ſic enĩ ſciet cuius gñis vitẽ poſiturus ſit. Nã quę pretio parata diſponiť certã generoſitatis fidem nõ hʒ: cũ dubiũ eſt: an is qui vendidit legendis ſeminibus adhibuerit diligentiam.

Gñale qȯ ad oẽs ptinet: a quo aduerbiuʒ gñaliter: qȯ ſigt ſil' q̃ ſub gñe ſunt amplectendo: vt amo gñaliter omnes hoĩes.

Generatim per ſingula gña: ſeu magis per ſingulas ſpecies: ſi q̃dem ſpecies gña vocamus vt quot ſunt gña verbor. Uirg. lib. ij. ge. Quare agite o pprios generatim diſcite cultus agricolę. Uar. Nõ in volucribus generatim ſeruatur analogia non ex aquilis aquilę: neq; ex turdis procreanť turdi ſic ex reliq̃s ſui cuiuſq; generis: aliquãdo generatim dicitur non per ſingula genera ſed generaliter ⁊ in vniuerſum ⁊ vniuerſaliter. Ci. lib. ij. de oratore. Infinitũ mihi videť id dicere in quo aliquid generatim quęreretur hoc modo expectãda ne eſſet eloquentia expectandiue honores.

Genero. gñas notę ſignificationis. Huius cõpoſita ſunt ɔgenero pro adiungo aſſocio. Ennius. Quẽ mihi cõgenerat affinitas. Degenero de quo in degener. Ingño qȯ mõ gño: modo intus genero. Lac. lib. vj. Deus itaq; cum hoĩem primũ fingeret mirabili puidentia ingenerauit ei prius iſtas aĩ cõmotiones vt poſſet capere virtutẽ. Cic. lib. j. of. Eadẽq; natura vi rationis hoĩem conciliat hoĩ ⁊ ad orationis ⁊ vitę ſocietatem: ingeneratq; ĩprimis pręcipuũ quendã amorem in eos q̃ pcreati ſunt: pgenero vltra gñationeʒ produco. Col. Nam ⁊ humidę res ⁊ ſiccę: q̃s terra pgenerat facile vitianť. Hinc pgenies pgenere ⁊ familia. Regenero rurſus genero. Lact. lib. iiij. Ex eor ſemine regenerari eum iuſſit.

Gener filię meę vir q; ſit generis propagator. Adhibetur enim ad genus augendum: a quo pgener. Hunc appellat auus neptis ſuę virum: videor mihi videre ſolent virtutem ingredi nuptiarũ: de qua volumen conficereť: de numero facularum: earũq; ſuperſtitionẽ: vnde etiam nomen vxor habuerit: de clauibus: de zona: de limine: de velamine: a quo nubo nubis quaſi nube tegereť: de inuentione matrimonij: an cecrops inuentor ⁊ multa quę a grecis memorantur.

Genitor modo pater dicitur: modo ad honoreʒ refertur. Similiter genitrix ⁊ pro matre ⁊ pro venerationis gratia.

Genitus a gigno gignis idẽ quod natus: a quo vnigenitus primogenitus ⁊ progenitus.

Genitura quandoq; generationem ſignificat Gellius ac multo etiam anteq̃ pater ipſe ac mater naſcerentur ex eorum genitura debuiſſe iam tunc proſpici. Quandoq; ſemen hominis quod ⁊ ſemen genitale dicitur.

Genitalis ⁊ hoc genitale. Idem eſt quod natalis. vnde genitale ſolum dr patria in qua nati ſumus: qȯ ⁊ natale ſolũ appellatur. Amb. Ranũculi circa genitales ſtrepunt paludes. Et genitalem diem quo. ſ. geniti. i. in lucem proditi ſumus. genitalia ſemina q̃bus aliq̃d procreatur ⁊ gignitur. Uirg. lib. ij. ge. Uere tument terrę: ⁊ genitalia ſemina poſcunt. Colu. lib. iiij. Adhibenda rõ eſt ſubtilior vt ex his partibus trunci ſumantur quę ⁊ genitales ſũt ⁊ maxĩe fertiles. Jdẽ lib. viij. Feminis quoq; vulue fero exulcerantur ⁊ cicatricibus claudunť ne ſint genitales. i. ne poſſint generare. Genitalia mẽbra ſiue genitales partes dicunť pudenda tam in viro q̃ in femina. Aug. lib. xiiij. ciuitatis dei. Seminaret igitur prolem vir: ſuſciperet femina genitalibus membris quando id opus eſſet. Col. lib. vij. Elicitur cupiditas odore genitaliũ admoto naribus. Jdem in eodẽ. Et ipſos neruos quos greci cremaſteras appellãt q; ex illis genitales partes depẽdent cõprenſos

Genitiuus genitiua genitiuum: quod habet vim generãdi. Unde genitiuus humor ⁊ genitiuus caſus. Et genitiuus dicitur q̃ſi genitalis a natura ĩgenitus ⁊ genuinus ⁊ originalis: ⁊ cũ naſcente congenitus: vt genitiuę notę: quę ſunt maculę a natura ingenitę. Sueto. de Augu. Corpore traditur maculoſo diſperſis per pectus atq; aluum genitiuis notis in moduʒ et ordinem ⁊ numerum ſtellarum cęleſtis vrſę.

Genethlius latine natalis dicitur: qui ⁊ deus nuptijs prefectus putabatur ab antiquis vt ſcribit Hier. Scribit aũt Suidas q; etiaʒ genethlius paleſtinus fuit ex petris ſophiſta diſcipulus minutiani ⁊ agapeti: qui tandẽ viridi ęuo moriť ſcripſit ãt multa λαλιασηтοι δια λε εις και μελετας: ⁊ mlta alia vt mirabile ſit dictu tã paucis annis vitę tãta ſcripſiſſe.

Genethliacus qui ex die natali fortunam hominis ⁊ ſucceſſum pronunciat. απο του γενaομαι φυω και γενεθλη γενος αρχηγενεθλον.

Genius veter ſniã diciť vniuſcuiuſq; aĩa rationalis. Ideoq; eſſe ſingulos ſingulorũ. Fuere etiã qui dicerẽt genios deos aquã terram ignem ⁊ aerẽ: quę rer ſemina ſũt: elementaq; appellata duodecim quoq; ſigna. Lunãq; ⁊ ſolem inter hos deos putabant: ⁊ a gerendo q; multa gerere poſſent. Geruλlos deinde genios vocitarunt Cenſorius ſcribit. Genios dictos q; vt gignanur curent: ſiue q; vna gignanť nobiſcum: vel ẽt q; nos genitos ſuſcipiant ac tueanť. Certe a gignẽdo genius appellať. Eundẽ eſſe geniuʒ ⁊ larẽ multi veteres memorię pdiderunt. Euclides. Socraticus duplicẽ oĩbus dino nobis geniũ dicit appoſitũ. Hoc eſt duos lares. Hi etiã penates dici ſolent. Ab aliq̃bus genius dr vis: ⁊ naturę deusboſpitalis: ⁊ ipſa voluptas. Scintra de antiquitate verborum lib. iij. Scis geniales hoĩes ab antiquis appellatos q̃ ad inuitandũ ⁊ largius apparandũ cibũ promptiores eſſent. Juxta qȯ etiam Seruius interpretať pro voluptuoſo conuiuali Uirg. lib. j. geor. Inuitat genialis hyems. Nã quotiens voluptati operam damus. Genio operã dare dicimur: ſicut cõtrario apud Terentiũ. Suum defraudans genium cũ parce viuimus ⁊ a voluptate ceſſamus. Cebetes theban⁹ in pictura mundi. ταυ τα ωογυ δηκαλωος μηδοκεις εφηρ εξηγεισθαι ελλεκεινο ουδε πω ημιν δεδηλοκας τι προσαιττει τοδαιμονιον τοις εις ωορευομογυ οις εις του βιον ωοιειν. Proclus autem Platonicus in theurgicis diuinitus loquitur: eum legant qui curioſius talia quęrant ⁊ pro Horatij loco ⁊ alijs auctoribus.

Genialis ⁊ hoc geniale quod ad genium pertinet. vnde genialis lectus qui in nuptijs ſternitur in honoreʒ genij. Genialis homo hoſpitalis atq; ad inuitandum ⁊ largius apparandũ promptior. Uirg. Lucent genialibus altis.

Genuini dentes poſteriores: qui in extrema gingiua in hoĩe gignunť nouiſſimi. Nã circiter vigeſimũ annuʒ: multis etiam octogeſimũ innaſcunť. Dicti genuini q; a genis dependeãt: vel a gignẽdo q; cũ hoĩe generenť: ⁊ cũ ipſo intereant. Cice. Dentibus in ore ɔſtitutis mandiť: atq; ab his extenuať atq; mollif cibus eorũ aduerſi acuti diuidũt eſcas: intimi ãt cõficiunt q̃ genuini dñr. Hos ſatyror inſtra eſſe ad morſum oſtendit. Perſius. Secuit lucillius vrbeʒ te lupe temuti ⁊ geminũ fregit in illis Hiero. ad Marcellã. In plęriſq; prouincijs familiare eſt vt genuino dente ſe lacerent. Hos autẽ genuinos greci κυνοδοντας noſtri caninos dentes appellant.

Gentiles qui ex eadem familia ſunt. Et qui eiuſdem nois ſunt q̃ ⁊ cognomines dñr ad morſum eſculenti referens ait. Quę genuinum agitent non admittentia morſum: vnde Cincius. Gentiles mihi ſunt: qui meo nomine appellantur. vnde Ci. lib. j. Tuſcu. Pherecydes ſyrus primũ dixit aĩos hoĩum eſſe ſempiternos. Antiquus ſane. Fuit eniʒ in eo regnant gẽtili.

Hoc eſt Seruio Tullio quia eiuſdem nominis erat. Et hoc eſt quod ait Ply. Seruos dominoꝝ fuiſſe gentiles.i.eodem nomine appellatos quo dñi appellabantur: vt Marcipor ⁊ Publipor. Ci.in Topicis. Gentiles ſunt qui inter ſe eodē ſūt nomine ab ingenuis oriundi quoꝝ maior nemo ſeruitutem ſeruiuit ⁊ qui capite diminuti nō ſunt. Idem lib.j.ad herennium. Si paterfamilias inteſtatus morit̄ familia pecuniaqꝫ eius agnatoꝝ gentiliūqꝫ ęſto. His gentilitas peculiariter eſſe dr̄ cum neqꝫ ſeruoꝝ neqꝫ libertinoꝝ gentilitas vlla ſit. Itē gētile dicitur quod eſt gentis propriū.i.familiare: vt apud Iuuenalē. Gentilia tympana dixit.i.gentis ꝓpria. Sueto. de tyberio. Capillo pone occipitium ſūmiſſiore vt ceruicem etiaꝫ obtegeret: quod gentile in illo videbatur. Et gentiles dicuntur nationes. Virgil. Quas gentes italū: quas non oraueris vrbes. Rurſus gentiles dicti ſunt idoloꝝ cultores qui aliter q̄ꝫ chriſtiani de deo ſentiunt. Diuerſę enim gentes innumerabilia numina habuerunt: quia in gentiliū.i.maiorū ſuoruꝫ fide perſtiterunt nec religionis cultum mutauere.

Gentilitia noīa dicunt̄: quę originem gentis vel familię declarant: vt Portius Cornelius Gellius. Vulgus aūt quos gentilicio vocabulo chaldeos dicere oportet mathematicos dicit. Sic gentilitia nota a Liuio Gentilicia funera a Ply. nuncupantur. Aliqñ tamen gentiliciū a gente.i.natione non a familia vſurpatur. Inde gentilicia ſacra dicuntur a Liuio quę ſtatuta ſunt eidem genti. Gentilitiū ſacerdotiuꝫ quod ad ius familię pertinet. Et nunc vulgo ius patronatus dicitur.

Gentilitas proprię multitudo ipſa vel familię vel gentis ſeu nationis alicuius ⁊ ipſi gentiles.

Genſelia quę ex multis familijs conficitur.

Geneſis.pen.cor.latine gñatio: natiuitas Geneth genus. Inde Genethliaci ideſt natalitij: qui contemplantes hominum natiuitates de vita prędicunt: īmo gręcum eſt γενησις.

Genearcha generis princeps.

Genealogia pe.pro.ſermo de origine generationis γενεας generationis ⁊ λογος ſermo. Hieronymus. Notandū in genealogia ſaluatoris nullam ſanctarum aſſumi mulieruꝫ: ſed eas quas ſcriptura reprębendit.

Gentiana hęrba amariſſima ⁊ medicinalis ſic dicta ꝙ eam rex Gentius inuenerit: vt inquit Ply.lib.xxv. Paulus autē ęgenita medicus excellentiſſimus ita ſcribit de ſimplicibus loquens. γεντι ανη ϖοα εςι ταυτης ριξα δραςη ιος εςιν και ας ματικη λιαν.

Genu genū ⁊ genus genus teſte Priſciano declinari poteſt pro femorum ac crurum cōmiſſione dicta genua: ꝙ hęc dum infans eſt in vtero matris genis oppoſita ſint. Siue a generando: ꝙ in genibus eſt vitalitas. Hinc cōgenudare qđ eſt genu replicato cadere: vel genibus flecti. Ingeniculatū qđ eſt cęleſte ſignū. Vict.lib.ix.pes ingeniculati. Et genunixū eiuſdē ſignificationis. Ouid.lib.viij.metamorphoſeos. Conſiſtūtqꝫ loco ſpecie remanēte coronę: q̄ medius nixiqꝫ genu anguēqꝫ tenentis. Dicit̄ ⁊ genu de hęrbis: vide in dictione ſtipula.

Geneſareth a gręco vocabulo dictū eſt quaſi generans auram. Sꝫ tñ ego puto falſiſſimū eſſe nam noīa gręca non ita cōponunt̄ vt exeant in ſonū barbarū: ⁊ ideo non eſt ſic dicenduꝫ: neqꝫ poſſibile ſcđm rectam deductionē licet enim γενναω dicetur gręcum verbum: ⁊ αρεθ nihil ſignificat: nec inde ſtagnū geneſareth dictū eſt eo ꝙ flantibus ventis: criſpātibus vndis auram ex ſe generare videat̄. Idē dicitur mare Tyberiadis a Tyberiade ciuitate. Et mare galilęę ab adiacente galilęa prouincia. Tenet hoc mare ſiue ſtagnum centū quadraginta ſtadia in longitudine: quadraginta vero in latitudine. Non ꝓpter hoc mare vocatur ꝙ eius aquę ſint amarę: ſꝫ hebręę lingue conſuetudo eſt omnes congregationes aquarū ſiue ſalſę ſint ſiue dulces vocare mare ſicut in geneſi ſcriptuꝫ eſt. Congregationes aquarum vocauit maria.

Geniculum diminutiuum. Ply.lib.xviij. Genicula autem tritico ſunt quaterna: farri ſena: hordeo octona. Quandoqꝫ geniculum accipitur pro germine.

Geniculatim aduerbium ſignificat per genicula.

Geniculatum dicitur quod frequentibus geniculis conſtat: vt heliotropium. Ob id genicularis hęrba vocatur.

Genimē pe.cor.a gigno gñatio dr̄: vt ī eunucho genimīa viparꝫ

Geneſtę: arbuſculę quędam.

Genua Liguſticū emporiū. Hinc inquit Apenninus mons diſtatqꝫ a Sabbatijs ſtadijs ducentis ⁊ ſexaginta. Eſt aūt extremū alobroguꝫ oppidū proximū heluetioꝝ finibus. Ex eo oppido pons ad aluetios pertinet. Inter Varrū ⁊ genuam habitant Ligures. Dicta genua a genu: qꝛ habet tanq̄ꝫ vnū genu recurnum a latere maris. Vel a genuo ſaturni filio: q̄ fertur eam ꝯdidiſſe: vel vt quidā aiunt a genuino phaetōtis ſocio. Alij etiā a Iano Italorū rege. Hanc Annibal penitus deleuit: ſed Cornelius Seruilius ꝯſul īſtaurauit ſicut Liuius refert. Hinc fiūt adiectiua genuenſis ⁊ genuanus. Quidaꝫ ex imperitioribus Ianuā hanc vrbem appellant ꝙ a Iano conditā dicant. Cur aūt dicatur liguſtica regio apparet non obſcurum a lyge gigante: qui herculē profligauit Marſiliam vſqꝫ poſt aduentum ab geryone defraudatis illi armētis: de quo ēt Euſtathius in cōmentarijs Dionyſij libyci multa diſcutit: ⁊ multa alij gręci ſcriptores: ⁊ q̄d actū ſit vbi Iuppiter venit in auxiliū herculi: aliter actū erat de hęrcule: gręci ſcribunt: habitauit lygis prope chryſoeolim.i.parmā: ⁊ Rhegiū Lingobardię: ⁊ Mutinam ⁊ Mantuam.

Gerrę crates viminee. Athenięſes enī cū ſyracuſanis obſiderēt ⁊ crebro gerras poſcerēt irridētes ſiculi gerras clamitare cęperūt. Vñ factū eſt vt gerrę ꝓ nubis cōtemptuqꝫ accipiant̄.

Gerrones: nugatores a gerendis nugis. Feſtus. Gerrones leues ⁊ ineptia cratibus dicti ꝙ ſiculi aduerſus Athenienſes cratibus proſtratis vſi ſunt: q̄s gręci gerras appellāt. Auſonius ad Symachum. Miſi itaqꝫ ad te friuola gerris ſiculis vani ora. Hinc fit congerro ꝓ cōnugone. Plau. in Perſia. Iam pol ille hic agerit credo congerro meus.

Gerra gerrę nomen trium vrbium quarum vna eſt in Syria alia prope Traconitas: alia in fęlici arabia.

Gerres.gñs locuſtaꝝ vt hꝫ Ply. Mar. Teqꝫ iuuant gerres.

Gerrus fluuius Scytię ſeptimus ab Iſtro memoria dignus.

Geron gerontis latine ſenex. Geronticus Senilis. Gerantia diminutiuum vetulus: quem latini Senecionem Seniculūqꝫ dixere: geronticos aduerbium ſeniliter.

Gero geris geſſi geſtum proprie ſignificat porto. Virgi. Bella manu letūqꝫ gero. Interdum gerere eſt habere. Idem lib.ij. Et nos aliquod nomenqꝫ decuſqꝫ geſſimus. Interdū facere Idem lib.ix. Nec tecum talia geſſi magnanimum ęneam et phama extrema ſecutus. Interdū adminiſtrare. Cic.in Catone. Qui ampliſſimū magiſtratuꝫ gerunt. Hinc dñr geſta et geſtę res. Cū accuſatiuo reciproco ſignificat viuere. Amb.in Lucā. Si quis ſcđm chriſti pręcepta ſe geſſerit: iā non lectus doloris eſt ſꝫ q̄etis. Huius cōpoſita ſunt Aggero. Congero. Digero. De q̄bus locis ſuis. Egero extra porto. Lactā.lib.j. Qui fimum ſtabulo q̄ꝫ qui vitia de corde egerit. Col.lib.ij. Auium primum habetur ſtercus quod ex columbarijs egeritur. Vnde qñqꝫ pro euomo vel ventrem exonero ponitur Ingero. vide alibi. Oggero intendo ſeu inijcio: ⁊ quod vernacula lingua dicit̄ tener adoſſo. Plau.in Tru. Quando intro aduenίunt vnus eorū aliquis oculuꝫ amicę vſqꝫ oggerit dum illi agant. progero vltra ſeu foras gero. Col.lib.j. Iōqꝫ periti ruſtici quicq̄d ouilibus ſtabuliſqꝫ cōuerſum progeſſerunt ſuperpoſitis virgis tegunt: nec areſcere ſolis īcurſu patiunt̄. Regero retro porto reduco. Ply. Et quāuis aſſidua conuerſione īmenſę celeritatis attollantur qm̄ hauſtū omnē lucis aduerſa illo regerat vnde acceperit. Hinc Regeſtum. Col.li.v. Vt ſit inferior tenera ſubiacens terra quę nō arceat nec duricia ſua repellat nonas irrepētis radiculas. Iſtud quidē contingere pōt etiam ſi ager bipalio moueatur ⁊ deprimant̄ ſcrobis in regeſto quod eſt fermentatū plus dipondio ſe miſſe. Regere eſt euomere. Apul. Nam ⁊ regeſta crapula veſtē īquinauerat. Suggero ſub miniſtro in cor pone ſeu ſupporigo. Aug.lib.j.ciui.dei. Nam cum ei ſcriba ſuggeſſiſſet q̄d de ſignis deoꝝ quę multa capta fuerāt fieri iuberet

continentiam ſuam iocando conduit. Hiero. ad paulinum.
Quicq̄d aliis exercitatio ⁊ quottidiana in lege meditatio tri
buere ſolet: illis ſpiritus ſanctus hoc ſuggerebat. Hinc ſug-
geſtus. Sunt ⁊ alia compoſita vt belliger armiger moriger
⁊ multa hm̄oi que oīa habent penultimam correptam.

Gerulus pe. cor. portator: qui fert aliqȯ onus ⁊ pro baiulo acci
pitur. Baiulū enim dicimus qui mercedis gratia onera fer-
re conſueuit. Suet. in Calligula. Ex gerulorū diurnis q̄ſtibꝰ
pars octaua exigebaṫ. Hinc nugigerulus nugaꝝ apportator

Gerundiū nomen participiale appellaṫ. Caret numeris ⁊ per-
ſonis ⁊ ſub vna voce actiuā ⁊ paſſiuam ſignificationē gerit.
Vn̄ a gerenda duplici ſignificatione quidaꝫ gerundia dicta
eſſe exiſtimant. A parte poſt ſeruat conſtructioneꝫ ſui verbi
⁊ habet q̄ttuor caſus: genitiuū datiuū accuſatiuū ⁊ ablatiuū.
Genitiuus iungitur noībus ſubſtantiuis in vtraqꝫ ſignifica-
tione vt habeo voluntatē docēdi te bonos mores. Virg. Et
q̄ tanta fuit Romaꝫ tibi cauſa viuendi. In paſſiua: vt habeo
voluntatē docēdi rhetoricā a preceptore. Datiuus iungitur
adiectiuis noībus in vtraqꝫ ſignificatione: vt ſum aptus di-
ſcendo rhetoricā. Et ſum aptus docendo rhetoricam a pre-
ceptore. Inueniṫ ſoluendo non ſum: qȯ nunq̄ꝫ patitur ſecuꝫ
ſubſtantiuū ⁊ regit poſt ſe datiuū licet non ſemꝑ apponatur
Ci. Lentulo. Ciuitatū principes ad me detulerunt ſumptus
decerni legatis nimis magnos cū ſoluēdo ciuitates nō eēnt.
Interdū alium caſum. Quintil. Maximi tū viroꝝ ⁊ quibus
artis ſue ſoluendo non ſit humanitas. Accuſatiuus iungitur
verbis ſignificātibus motū ad locum: vt vado ad legendum
Virg. Et in ſignificatione paſſiua. Salu. Cū ipſe ad imperan
dū aſſidue vocareṫ. i. vt ei imperareṫ. Itē cū verbis ſignifi-
cantibus permanētiā vt maneo hic ad legendū. Sū paratus
ad audiendū: ⁊ ſum idoneus ad intelligendū. Ablatiuus tri-
bus modis accipiṫ: primo ſine regimine: vt legendo diſco: ⁊
currēdo cecidi. Et poniṫ actiue ⁊ paſſiue. Virg. Cantādo tu
illū paſſiue. Frigidus in cāpis cantādo rumpiṫ anguis. Idē
Aliter vitiū creſcitqꝫ tegendo. i. dū incantaṫ ⁊ dū tegiṫ. Scdȯ
cū prepoſitione. de. ex. a. ab. cū. vel in. Ci. Ex quo ardeſcit ſi-
ue amor ſiue amicitia. Vtrūqꝫ eniꝫ dictū ab amādo. Idē. In
defendēdo maior labor eſt q̄ꝫ in accuſando. Quint. Cū ꝑcipe
re de apte loquēdo cepimus. Tertio cū verbis ſignifican-
tibus nictuꝫ de loco: vt venio ab arando: redeo a ſpectando.
Licet magis vſurpemus ab aratione: ⁊ a ſpectaculo. Quo āt
gerundiū a participio differat. Vide in dictione participiuꝫ.

Geryon nomen regis hiſpani quem herculis interfecit. Qȯ no
men etiam Geryones. one. ⁊ Geryones is. ⁊ Geryoneus ſm
Priſcianū declinari poteſt. Hinc geryonaceus. a. um. Plau.
Qui mihi intromiſiſti in edibus quingentos coquos cum ſe
nis manibus genere Geryonaceo Ariſtophanes. βου λει
διαμαχεσθαι γηρυονη τετραπτιλω σουιδας αν
τι του τετρακεφηλω ο γαρ γηρυονης τρικεφαλο
ωμ πολυνα γωνα πατεσχε ω ηρακλει.

Germen dicitur qȯ ex arborum oculis naſcitur ſurculus pre-
gnans a generando dicitur generationis principium.

Germino germinas. pe. cor. pululo: ⁊ germē emito. Cuius com
poſita ſunt. Cōgermino qȯ eſt coaleſco ſocio coniungo. Var.
lib. iij. re. ru. poſtea cū his vnā remp. coniuncti ac cōgermina-
ti tenuere. Egermino extra germino. Col. lib. v. Nā plurimū
intereſt non eſſe longū ſarmentuꝫ qȯ inſeratur ⁊ rurſus plu
ris oculos quibus egerminet ineſſe: progermino vltra ger-
minando eo. Idē in eodē: vt ⁊ radices deorſum agat: nec ex
ꝓpinquo negligenter in ſūma terra refecta progerminet.

Germinaſco germinaſcis ⁊ eius compoſitū congerminaſco: ſi-
gnificant coaleſco cōiungor. Quadrigarius. Facite exempla
eorum vt cum illis congerminaſcere ſciatur.

Germani quaſi ex eadē ſtirpe geniti. Differtqꝫ germanus a fra
tre: ꝙ ille de eadem genitrice ſit natus nō vt multi dicunt de
eodem germine natus: quos Varro tantum fratres vocat.
Hoc tamen confundit vſus. Inuenitur enim germanus eſſe
a parte patris: ⁊ frater qui ex ſolo patre vel ex ſola matre na
tus ſit. Femininum huius nominis eſt germana. Virg. In-
ueni germana viam gratare ſorori.

Germania regio: q̄ a gallis Rhenis ac pannoniis Rheno ⁊ Da-
nubio fluminibꝰ a Sarmatis Daciſqꝫ metu mutuo ac mon-
tibus ſeparaṫ. Hinc germanici ⁊ germanicani: q̄ inter ſe dif
ferunt: ſicut hiſpaniēſes ab hiſpanis ſeparanṫ ſiciliēſes a ſi-
culis. Nā germanici dn̄r milites romani in germania mili-
tantes: germanici q̄ ex germania ſūt. Sueto. in Tybe. Flagi-
tabant ambo exercitus multa extra ordinē ante oīa vt equa
renṫ ſtipendio ꝑtoriani germanicanis. Idē infra. Neqꝫ eniꝫ
deteriores eſſe aut hiſpaniēſi exercitu qui galbā aut germa-
nicano qui viteliū feciſſent. Germanici ēt dicti ſunt quidā i-
peratores a deuictis germanis. Dn̄r ⁊ germani ipſi idigene
vt Strabo lib. vij. teſtatur ꝑinde ac fratres: qm̄ ⁊ procerita-
te corpoꝝ ⁊ colore flauo ⁊ forma ⁊ moribus ⁊ viuendi ritibꝰ
pares exiſtimanṫ. Hi antea teutones appellabanṫ a Tauto-
ne eorum deo quē terra ortum exiſtimabāt: poſtea aleman-
ni dicti ⁊ huiuſmodi dei filio Māno.

Gergonia. oppidum in altiſſimo monte in regione Aruernoꝝ
Cuius meminit Sueto. in Ceſare.

Geruſia in grecis vrbibus vocabant conuentū ſenum: vt apud
nos ſenatū ⁊ ſenatulū ab etatis vocabulo. Ply. li. xxxv. Sic
extruxere domum regiam atali trallibus item ſardibus cre
ſi: quam geruſiam facere. Victru. Creſi domus quā ſardia-
ni ciuibus a requieſcendū etatis ocio ſeniorum collegio ge-
ruſiam dedicauerunt. Var. Senaculum vocatum vbi ſena-
tus aut vbi ſeniores conſiſterent dictum geruſia.

Geſto geſtas ſepe vel quaſi continue gero. ⁊ Hierony. ad He-
lio. Hic ē ille operarij ⁊ queſtuarie filius: hic qui matris ge-
ſtatus ſinu hominem deus fugit in egyptum.

Geſtito geſtitas. pe. cor. frequentatiuum. Plautus in Cur. Ro
gita vnde iſtuc habeat anulum pater iſtum meus geſtitauit

Geſta acta. vide in dictione acla.

Geſtus geſtus eſt id quo indicatur quid geratur.

Geſtus geſta geſtum participium a gero.

Geſtuoſus geſtuoſa geſtuoſum: qȯ eſt plenū actibus letitie.

Geſtamen quicq̄d geritur: vt veſtes arma ſceptrum Virg. lib.
iij. Aere cauo clydeum magni geſtamē abantis poſtibus ad
uerſis figo. i. quod geri ſolebat a magno abante.

Geſtatoriū: appellaṫ lectica ſella ſiue carruca ⁊ oē id in quo ge
ſtamur. Hiero. in lib. ij. macha. in geſtatorio torquebatur an
tiochus vt de corpore ipij vermes ſcaturirent. Sue. de clau-
dio. Solitus etiā in geſtatorio ludere. Dicimus etiā geſtato-
rius. a. um. vt ſella geſtatoria. Sueto. in Nerone. Interdū
quoqꝫ clam geſtatoria ſella delatus in theatrum.

Geſtio geſtis geſtiui vel geſtij ꝓprie ſiḡt geſtus īducātes ai af-
fectus corpore facio. Ex motu enī corporis geſtus fiunt. Qȯ
Ci. lib. ij. ad herē. docet cū ait. Motus corporis eſt ⁊ vultus
moderatio q̄dā que ꝓbabiliora reddit ea q̄ pronūcianṫ. Cū
ergo geſtus ſint quidaꝫ motus corporis dextra pedeue deſi-
gnati aut capitis ictu ⁊ hm̄oi ꝑfecto geſtire eſt geſtus facere

Geſtimus autē qn̄qꝫ letitie ſeu voluptatis nimie cā: vt in hym
no. Enixa eſt puerpera quem gabriel predixerat: quem ma-
tris aluo geſtiens clauſus Ioannes ſenſerat. Cic. li. j. offi. aut
voluptate nimia geſtiunt quoꝝ omniū vultus voces motus
ſtatuſqꝫ mutantur. Aliqn̄ etiam meſtitie cauſa: vt apud eun
dem lib. ij. ad heren. Sin vtemur amplificatiōe per conque-
ſtionem feminео plangore ⁊ capitis ictu nonnunq̄ꝫ ſedato ⁊
inconſtanti geſtu meſto ⁊ conturbato vti oportebit. Inter-
dum etiam quis geſtit non pre letitia: neqꝫ pre merore ſꝫ pre
concupiſcentia. Plau. in amb. Geſtiunt pugni ideſt geſtus fa
ciunt ſiue mouentur. Quod autem Don. in Teren. dicit non
eſſe geſtire quod letum eſſe: verum dicit: qr quid eſt ꝙ letus
ſis? ſequitur. Quid eſt quod ſic geſtis? Cherea enim geſtus
turpis amoris quoſdam ſignificabat. Sic Ply. lib. viij. leti-
tiam a geſtu diſiunxit cum de panthera loqueretur his ver-
bis: vt cauſam doloris intellexit: ſimulqꝫ ſalutis ſue merce-
dem exemit catulos: eaqꝫ cum his proſequēte vſqꝫ extra ſo-
litudines deductus: leta atqꝫ geſtiēte vt facile appareret gra
tiam referre. Similiter Cicero libro. ij. de finibus bonorum

Quoꝝ alter letitia geſtiat: alter dolore cruciet͛. Significat ēt
qn̄q; geſtire deſiderare: ſiue vehementer cupere: ſʒ ſp cū ge-
ſtu aliquo: vt apud Ter. in phor. Ego illi ſuccenſeā ipſuʒ ge
ſtio mihi dari in ɔſpectū nūc ſua vt ſciat culpa lenē patrē il-
lum factū eē accerrimū. Qn̄q; etiaʒ letari ſiue delectari: ſed
tamen cōgeſtu. Perſius. Nō hic qui in crepidis gloriarū lu
dere geſtit. Aug. libro ſecūdo conf. vbi me pater i balneis vi
dit pubeſcentē quaſi iam ex hoc in nepotes geſtiret gaudēs
matri indicauit. Per tranſlationē. Cice. locutus ē pro Mar
cello. Parietes mediuſſidius vt mihi videt͛ huius curię gra
tias agere geſtiūt ideſt q̄ſi geſtu videtur mihi parietes gra-
tias agere. Et hoc vt Ceſari gratularet͛. Hui⁹ cōpoſitū ē prę
geſtio quod eſt valde geſtio vt exponit Priſcia. Hora. libro
primo. car. Ludere cum vitulis ſalicto pręgeſtientis.

Geſticolor. aris. geſtum facio. Columella in pręf. Nec minus
corporum geſticulatorem ſcrupuloſiſſime requirant ſalta-
tionis ac muſicę ſtudioſi.

Geſticularius. a. um. quod ad facientem actus letitię pertinet.

Geſa haſta. vide in dictione Ceſa.

Geſſus fluuius apud Jones.

Geſſuri. pe. pro. regio in aſia.

Geſſemani. pe. cor. villa pinguiſſima interpretatur.

Geſſen. locus ęgypti in quo habitauit Jacob.

Geth: allophylorū ciuitas fuit. Hęc nunc appellatur zaph.

Gethę: ppl'i in ſcythia europea. q̄dā gethas dacos appellant: vt
Apianus. Stra. arbitratur eos eē gethas q̄ ad pontū in oriē
tē ſpectāt. Helius Spartian⁹ gethas dici gothos. ō his. Oui.
li. de ponto. Nulla getis toto gēs eſt truculētior orbe. Hui⁹
nominis nominatiuus ſingularis eſt getha. vel gethes.

G ante J

Giarus pe. cor. Inſula pua ex cycladib⁹ circuitu. xij. miliū paſ-
ſuū ad quā noxij damnabant͛. Juue. Pluraliter dixit aude
aliq̄d breuibus giaris ꝛ carcere dignū vt alias etiaʒ notaret.

Gibber: ꝛ gibboſus: ꝛ gibberoſus: q̄ gibbū ideſt tumorē in dor
ſo hʒ quāuis ꝛ pro alio quocūq; tumore ſolido ponat͛ Juue-
nalis Attritus galea mediiſq; in naribus ingēs gibb⁹ ꝛ acre
malū ſemp ſtillantis ocelli. Gibbus ꝛ Gibba ipſe tumor. Ply
nius Gallinarū genus gibbarum vocat. Ipſe quoq; gibbus
nominat͛ gibber. Juuenalis. Attritus gibbere naſus. Julius
firmicus tradit naſci giberoſos: qui in ſeptima parte arietis
habuerint horoſcopum. Cor. Celſus tamen docet ſtrumam
extantiam quandam intergo. Gibbum vero in pectore.

Gigas gigātis vir altiſſimę ſtaturę: ꝛ terrę fili⁹ a poetis fingit͛.
cū nihil aliō gigātes fuiſſe credēdū ſit q̄ hoīuʒ q̄ndā īpiā gē
tē deos negātē: ꝛ Jō creditā deos e cęleſti ſede pellere voluiſ
ſe. Hic gigāte⁹ a. uʒ. nomē poſſeſſiuū. Joſeph⁹ vō lib. j. antiq̄.
dicit gigantes fuiſſe ex dęmonib⁹ incubis ꝑgenitos. Idem
Auguſt. li. xvj. ciui. dei. Et Euſebius de prepara. lib. vij.

Gigantomachia gigantum pugna.

Gigeria: vide in dictione Gingeria.

Gigno. is. genui. vel gignui. ſecundum. Diom. genitū ſignificat
Genero Lact. libro. iiij. Hac conditione gignimur. Hui⁹ cō
poſitū eſt Ingigno qō eſt intus gigno Columella libro q̄rto
Tanquā naturali ꝛ ingenita ſceleritate laborantibus. Hinc
ignis dictus eſt q̄ in eo nihil gignatur ꝛ Pręgnans quę iaʒ
occupata eſt in generando quod conceperit. ꝛ benignus no-
men compoſitum ex bono ꝛ gignendo.

Gilo: nomen ciuitatis: a qua Gilonite penultima producta ho-
mines in ea habitantes dicuntur. Eſt ꝛ nomen viri. Juuena
lis. Unciolam proculeius habet: ſed gilo deuncem.

Giluus color. medius inter album ꝛ rufum. color Mellinus.

Gindes: fluuius qui per dardanos fluens ingreditur tygrim.

Gingiuę. pe. ꝑ. in q̄bus dentes ſūt a gignēdis dētibus. Lactan
tius libro de opi. Dentes aūt ipſos ne magis horrori quā or
namēto eſſent gingiuis mollib⁹ q̄ a gignendis dētibus nomi
nant͛. ac deinde labiorū tegminibus honeſtauit. Juuenalis.
Frāgendus miſero pinguia panis inremi. Huius diminu-
tiuū ē Ginginula. Apul. Complanatorem tumidę ginginulę.

Gingrio. is. gingrij gingritum. Eſt autem Gingrire anſerū vo
cis propriū. Unde genus quoddam tibiarum exiguarum a
voce anſerum. gingriue dicuntur. A quib⁹ gingritor tibicē.

Gingreria: ex multis opſonijs decerpta appellāt͛. Quidā tamē
gigeria ſine. n. ſcribūt. Eſſeq; gallinarū iteſtina ꝛ q̄ cū his co
quebant͛: Lucil. gigeria ſūt ſine alio his veſcamur alacriter.

Gion: fluuius q̄ apud ęgyptios nilus vocatur. In paradiſo ori
ens vniuerſam circuit ęthiopiam Joſephus. Gion quoq; ꝑ
ęgyptum fluens oſtendit eum qui nobis ab oriente reddi-
tur quem gręci appellant nilum. Significatq; hoc nomē ter
rę hiatum. Quo nomine etiam vocatus eſt mons in iudęa.
apud quem Salomon in regem vnctus fuit.

Girgillus inſtrumentum quo fili reuoluuntur.

Girim: mons apud garamantas in quo naſci gemmas vetu-
ſtas teſtata eſt.

G ante L

Glaber. a. um. q̄ eſt lęue. ꝛ ſine pilis Plau. in aul. Tu iſtum gal
lum ſi ſapis glabriorem reddes mihi quā voluſius ludi⁹ No
nius de doctorꝫ īdagine. Legit͛ q̄ ludis p̄ſulis pueri eēnt gla
bri ac de piles ꝑꝑ ętatē quos antiq̄ ludios appellabāt. Augu
ſti. libro ſexto ci. dei. A q̄bus aūt ſpernent͛ glabros. aut male
barbatos videremus. Hui⁹ diminutiuū ē glabellus glabra
ēt ſiue glabello vocat͛ interſtitiū ſupercilia ſupra naſum di-
ſterminans. quia ſine pilis eſſe conſueuit. Martianus capel
la. libro primo. Quarum vna deoſculata phiſologie fronteʒ
illic vbi pubenciliorum diſcriminat glabellę medietas.

Glabriones idē qō galabri. Et apō romanos erat glabrionum
familia. Ex qua Accilius glabrio vir romanus fuit.

Glabreta. a Columella dicunt͛ loca q̄ nihil ferūt Hęc gręci pha
lacras q̄ſi calueta appellant q̄ ſatis fructicibuſq; nuda ſunt.

Glabreſco glaber fio. ꝓprie glabeſcere. eſt ſine pilis aut capillis
aut plumis fieri. qō euenit nōnūq̄ morbo aliquo Transfert͛
ēt qn̄q; ad herbas. Col. lib. ij. Nā dū a pecudibus legumina
proculcantur: herbę etiam vngulis atterunt͛. Atq; ita glabre
ſcit: ꝛ fit idonea ſeminibus. area ideſt fit glabra mundaq;.

Glacies: aqua cōgelata a gelu. quaſi gelacies.

Glaciari eſt in glaciem conuerti. Plyn. Flore eius aquam gla
ciari Pythagoras tradit.

Glacitare. proprium eſt vocis anſerum. Ouid. Cacabat hinc ꝑ
dix hinc glacitat improbus anſer.

Gladius: enſis a clade dici videt͛. quia ad cladē ſit inuētus. Dr̄
ꝛ gladiū neutro gn̄e: vt docet Uarro. Hic Digladior. aris. ō
quo alibi. Eſt ꝛ gladius genus piſcis marini.

Gladiolus: paruus gladius. Quo noīe etiam dicta ē herba quę
dam: quod ſit folijs gladij ſimilis. Flores habet purpureos.

Gladiatores dimicatores dicuntur. Cice. libro tertio ad heren.
Tāquā gladiator habuerit. Inter gladiatores ſpecialiter ſūt
retiarij q̄ aduerſus mirmillonē pugnabāt dci a ręte qō ſub-
ſcuto gerebāt vt mirmillonē inualuerēt Mirmillones di-
cebant͛ gladiatores q̄ genere quodā gallicę armature vtebā
tur: qō mirmilloniū dicebat͛ Un̄ galli ante nō mirmillones
vocabant͛ in quorum galeis piſcis effigies erat. Solebant
autē rętiarij aduerſus mirmillonem pugnantes hęc verba
cantare. Non te peto piſcem peto: quid me fugis galle.

Gladiatura. ę. ars ipſa gladiatorum.

Gladiatorius. a. um. qō ad gladios ꝑtinet. Un̄ Spectacula gla
diatoria. Cyprianus ad donatū. Paratur gladiatorius lud⁹
vt libidinē crudeliū luminū ſanguis oblectet Salu. Itē ex ſe
natus ɔſilio decreuere: vt gladiatorię familię capuā ꝛ iter cę
tera municipia diſtribuent͛. De gladiatorū origine ac cā. Ju
lius Capitolinus hʒ hoc pacto. Multi dicunt apud veteres
hāc deuotionem cōtra hoſtes factā vt ciuiū ſanguine ligato
ſpem pugnaꝝ fortunā ſatiarēt. Alij hoc litteris tradūt. qō ve
riſimillimus crędo Ituros ad bellū romanos debuiſſe pu-
gnas viderę ꝛ vulnera ꝛ ferrū ꝛ nudos inter ſe coeuntes ne i
bello armatos hoſtes timerent: aut vulnera ꝛ ſanguinē per
horreſcerent. Hinc mos tractus videtur vt imperatores ad
bellum proficiſcentes munus darēt gladiatorium.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN